

at Et af To vilde blive Tilfældet, enten at de ikke ville kunne opfylde det, som Staten dog maatte forlange af dem, eller ogsaa, at de ville blive nøbte til at stille sig i et saadant Forhold ligeoverfor dem, der examinere, at det i Tidens Længde maatte blive uholdbart og utaaleligt. — Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg imidlertid ikke gaae videre ind herpaa; men jeg skal tillade mig at anbefale det ærede Thing ikke at stemme for de Herrers Forslag.

Brig: Jeg skal ikke indlade mig paa at gjendrive, hvad der nu er fremkommet fra den ærede Ordfører. Jeg troer ikke, at hans hele lange Foredrag egentlig indeholdt en eneste Grund imod, hvad jeg havde tilladt mig at fremsøre; han gjentog kun, hvad der staaer i Betænkningen, med det Udtryk, at efter hans fulde Overbeviisning var det saaledes. Jeg forlangte kun Ordet for at henvende nogle Ord til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg er fuldstændig overbeviist om, at han deler den samme Betragtning som jeg med Hensyn til Underviisningen, og han udtalte, at hvis han kunde see, at den foreslaaede Ordning vilde medføre nogen Fare for Underviisningens Frihed, vilde han som vi af yderste Evne bekæmpe den; men jeg troer imidlertid, at hvad han trostede sig med, ikke holder Stil. Det ærede Medlem meente nemlig, at man i Fremtiden ikke længere vilde have den Brug for Examiner, som nu, at Seminarister, som ønskede Ansættelse, maatte adgaae andre Veie end ved en Examen godtgjøre deres Digtighed, og at de derfor fra Først af vilde lægge an paa at erhverve sig denne Digtighed. Dette troer jeg ikke vil holde Stil. Jeg troer, at naar man har to Maal for Die, det ene lige for og det andet i længere Frastand, saa vil virkelig det Maal, der staaer Eleven nærmest, netop fordi han kun endnu er Elev, være det, der fængsler hans Sind og drager hans Tanke. Examen vil for ham være det, der staaer ham nærmest, og han vil rette sig derefter, stadigt tænkende paa: Det Andet vil jeg altid kunne erhverve. Jeg troer derfor, at denne Betragtning af det ærede Medlem virkelig er altfor idealistisk til, at den i Livets virkelige Forhold

vil kunne finde nogen Betydning. Vilde den det, da kunde jeg ganske vist følge ham, fordi vi med Hensyn til Hovedsagen ere enige.

Da ikke flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af Briz og Steen til Mindretallets (Casse, Gad og Zahle) Underændringsforslag til § 1 i Udvalgets Ændringsforslag:

Ordet „afvejlende“ udgaaer.

forkastedes med 49 Stemmer mod 8.

2) Underændringsforslag af Casse, Gad og Zahle til samme Paragraph:

„i Kjøbenhavn“ forandres til: „afvejlende i Kjøbenhavn, Odense og Aarhus“.

vedtoges med 47 Stemmer mod 11.

3) Underændringsforslag af Berg til § 2 i Udvalgets Ændringsforslag:

Ordene i 4de Linie „mindst 6 Examinatorer og 6 Censorer“ forandres til „4 Examinatorer og 4 Censorer.“

vedtoges med 35 Stemmer mod 26.

4) Underændringsforslag af Thurah til samme Paragraph:

Stedfor: „Ministeriet besidder et af Commissionens Medlemmer“ sættes: „Commissionen vælger et af sine Medlemmer“.

forkastedes med 46 Stemmer mod 12.

5) Underændringsforslag af Berg til samme Paragraph:

Ordene i 12te og 13de Linie „eller som giver sig af med at forberede“ forandres til: „eller som forbereder“.

vedtoges med 50 Stemmer mod 8.

6) Underændringsforslag af Casse, Gad og Hansen til § 3 i Udvalgets Ændringsforslag:

Denne Paragraph udgaaer.

vedtoges med 39 Stemmer mod 14.